

On the border-line

'ni håller på att förstöra våra liv! Ni är ju inga myndigheter utan sadistiska svin!'

(soundtrack BRODER DANIEL: BORDER LINE).

'välkommen till västerlandet!! Nu är alla dina synder förlåtna!! Bara du kommer över gränsen har du döpts in i de västra landen! Grattis nu kan du aldrig mer synda du är VIT!! ALLDELES VIT!! Se dig i spegeln bror!' niggern tittade sig i förvåning i den buckliga plåtspegeln och drog ett förslaget grin på munnen, kännande sin helt svarta kind med höger hands fingrar. 'vit!, säger du?! Ja jag tror du har rätt bror! Bra att du uppmärksammade mig på det..' han gick iväg fortfarande med det där förslagna grinet på ansiktet mot gränsposteringens utgång. Han plockade upp ett vitt barn han burit med sig hela vägen från Colombia. Trots att barnet var helt vitt var det ingen konstapel vid gränsposteringen som stoppade honom för att ställa den helt uppenbart adekvata frågan: är det ditt barn sir?, vart ska du ta det?, kan du försörja det?. 'vilka idioter!' tänkte han då han kommit in i staden efter en halvtimmes strapats till fots. Han hade inte så som en del andra hoppat på en buss som tog dom, många gånger helt bestående av 95 % män i vapenför ålder, till fria lyxhotell i New York eller Los Angeles. Han skulle gå tillbaka sen och ta en sån buss. På vägen hade han sett flera andra mörka män, som också bar var sitt barn i armarna. Så stannade plötsligt en bil van med mörka rutor framför honom. Hans hjärta började ofrivilligt dunka av känslan av skräck. Ut steg personer i mörk kostym med svarta heltäckande solglasögon över ögonen. De steg ut. 'vart ska du med ungen?' frågade dem. Han bara gned med fingrarna i luften som en fluga som putsar vingarna, en ockrare. 'pengar?!' frågade den svartklädde. Han bara nickade självsäkert. Ur bilfönstret flög fram ett vitt kuvert. Nu log han riktigt stort. Han tittade i kuvertet dreglande över det. Det innehöll tio stycken tusendollar sedlar. Han gick nöjd därifrån med magen kurrande. Det hade tagit på hans krafter tyckte han att släpa på barnet! Nu skulle han ta in på en bordell, äta sig mätt och knulla. Bussen till lyxhotellet i New York kunde han hoppa på imorgon eller så..

Profeten firar tillsammans med 21 I, att Cow-ID pandemin äntligen slår till

De var glada.. De delade samma glädje. De var uppe i Profetens lägenhet – upphetsade – men inte sexuellt – utan av skrattande.

Göran hade slagit en pling till Profeten några månader tidigare, och

upphetsat framfört i telefon:

Ett nytt biovapen har slagit till i Kina – dom har gjort ett virus som dödar hela jordens befolkning! Ifall det kommer hit till Sverige – så är det hela över! Vi kommer alla dö!

Göran hade alltid sina informationer i förväg ni se.. han var en av världens mest framstående forskare – speciellt i ämnet Frimureri..

'Jaha..' var allt Profeten sa – ty han kände på sig att Göran blivit matad med felaktig information – och log.

Årtionde och mer – hade myndigheterna jagat honom påstående att han var "skizophrene" – men – där hade dom definitivt gått på ett bete, bitit i sten, och när han så att säga mer och mer växte till det han lurat dom att tro – var deras ilska ofantlig över vad dom uppfattade var ett i deras system hädiskt övermod. Så han var högsta prioritet.

Smeknamnet 'Profeten' hade han fått av en allmänhet – som var publik till hans liv – ja – till hela händelseförloppet.

'har ni inte hört de goda nyheterna?' sade Allah i Quranen – detta var de goda tiderna August – som Profeten egentligen hette – hade bringat med sig. Hans skratt med 21 I – var nu förlösande:

I mer än ett årtionde hade världen sett på – till allra största delen passivt – hur August lidit martyrdöden i modern tappning gång på gång. Genom sin passivitet hade de utan vetskap om faktumet – grävt sin egen grav; ty – nu var Cow-ID restriktionerna här – hela världen – utom Sverige – där August levde – hade i princip stängts ned – poliser patrullerade på gatorna – eller robohundar, så som i Kina – som arresterade vem som än vågade visa sig ute; världens gator låg tomma, utom i just det lilla landet Sverige – som bestämt sig för – på statsepidemiologen Anders Tegnell's rådighet – att hålla allt öppet för att gruppimmunitet skulle kunna uppnås.

Just Sverige! – ja – detta faktum var verkligen anmärkningsvärt!

Nu firade 21 I och August genom att skratta åt världens idioti – uppe i August lägenhet.

August var de facto – ja – in jure – efterlyst. Ifall polisen i Sverige skulle bestämma sig för att arrestera honom – ja – de visste ju faktiskt hela tiden vart han var!; så skulle han släpas till den vanliga tortyrkammaren – men – hans två vänner till Öster och till Väster – hade satt upp en blockad mot det – och dessa två styrde två av världens tre supermakter; så Sverige hade ingen chans att ha en annan hållning i frågan – som det nu såg ut – de låg geografiskt mitt emellan. Så – han och 21 I – som hävdade sig vara en behövande efterlyst i det Västra Imperiet – för att enligt honom själv ha blivit riggad i en skilsmäso-härva – firade nu genom att skratta åt hela skiten, och August tänkte:

Nu får världen känna på en del – utav det som dom utsatt mig för nu mer än ett årtionde! Kanske kommer deras attityd gentemot Big PHarma då förändras!?

2.

Vad jag såg var en nafsandets manifestation, som var beriden av ett hjärtats sjukdom: jag hade uttalat min berättelse enbart som en detalj för att kasta ljus över varför det kunde skönjas, kanhända i min röst då jag läste in, varför den en aning möjligtvis var sprucken och paj. Men min motpart, visade det sig, förvärrade skadan än mer, och trackade ned på mitt gentila sätt gentemot kvinnor, försökande få sin torra snusförnuftighet att bli ett ärelystnadens skri i tiden. Jag mindes ännu den tid som liknande besvikelser över till synes 'förnuftig' känslökallhet, gjorde mig rejält förvirrad: stod jag framför en varelse som försökte prejudicera ett uttalande, ett, helt klart önsketänkande från hans sida, vad gällde den utgång han önskade se?, var det inte nog att min popularitet spillde över på denna varelse som stod framför mig i mängder?, var hans mål snarare, att tillfredsställa sitt begär att icke känna en beklämmande avundsamhet. Lättsinnet i hans uttalanden ekade av meningslöshet, hela scenen var ju patetisk! Medan jag med otvunget hjärta var glad, för hans skull, enbart må sägas, ty jag själv hade inget sånt begär i hjärtat som han eftertraktade, att han förekom tämligen ymnigt i radioprogram, tv shower och tidningar, icke föreföll det mig att missunna honom, den i mina ögon konstlade status i offentligheten som han ackumulerat. Jag mindes det hela plötsligt: att han aldrig varit någon att anförtro sig till, att jag sett detta vidriga beteende så många gånger förut. Trots det ponerade han givetvis som 'liberal', och omgav sig med litteratur som William S. Burroughs som en grundkänsla av livsstil. En småkriminell livsstil predikade han också själv, men, att uttrycka kärlek för kvinnor som uppenbarligen var intresserade kunde han inte göra annat än vräka ur sig anklagelser! Visade verkligen vart den egentliga tyngdpunkten låg, gjorde det inte?!

Att juden var kriminell hade han belönats för av dom krafter som låg bakom dom fantastiska irrgångar som hela clown spektaklet man (felaktigt; det måste sägas) benämnde som 'dom etablerade'. Det var så man själv 'blev etablerad'; genom att spela med i ett låtsas-demokrati spel, där ens uppgift var att vara en trist pusselbit i byggandet av lögnernas imperium, som lurade människor att tro på skit. Och det spelade hur som helst ingen roll vad allmänheten röstade eller trodde på; trodde de på en sak judarna med sina pengahögar inte godkänt, tryckte man helt enkelt upp massiva lögnar, som skulle lura dem att tro på det och lämna det som var sanningen. Och röstade folket ändå 'fel' fixade man enkelt till det genom att trixa med siffrorna angående valresultatet.

Så vad hade då 'profeten' gjort? Han hade läst William S. Burroughs och presenterat sig själv likt han själv vore en kriminell, utan att begå en enda av synderna. På det viset hade det kriminella etablerade clown spektaklet trott han var en av dem, och han hade 'blivit i ropet'. Samtidigt satte mörka krafter igång en förföljelse av honom, genom 'vanliga knegare', som jagade

efter sin egen svans så att säga; slikt de accepterade hos 'dom etablerade' accepterade de inte hos August, inte ens då det ju faktiskt var så enkelt att han enbart var inspirerad att ljuga för sin egen njutnings skull att han 'var kriminell' då de facto han inte i verkligheten begick nån utav synderna. Så hade ryktet växt omkring honom och han blev i det fördolda 'den store', ifall det nu var 'diktaren' 'musikanten' 'kompositören' 'skådespelaren' eller 'författaren'; måhända överväldigade av den till synes superbegåvningen, hade han av en förbluffad allmänhet börjat kallas rätt och slätt för 'profeten'.

Min intention hade varit långt ifrån att anförtro juden något jag 'skämdes' för, eller be om hans synpunkt på något vis; det hade enbart varit en information jag ville han skulle veta med tanke på att pga. trakasserierna från myndigheternas sida denna dag, det hade märkts på min röst då vi spelade in ett stycke teater han tänkte använda i radiosändning att jag var uppbragd. Jag hade inte nämnt saken eller visat nåt spår av min uppbragdhet de fem timmar vi hitintills spenderat tillsammans. Jag hade heller inte tänkt säga någonting, åh vilket misstag det visade sig vara att pga. min yrkeskänsla som teater utövare!, men det är så svårt att dölja röstvibrationer av upprördhet då man var ensam framförare framför en mikrofon! Min bisak av information gällande det uppbragda tillstånd myndigheternas förföljelse fått mig i, som enbart var menad som en enkel upplysning om arbetsutövning blev istället till en litania av falsk moral som skar sig i mina ömtåliga öron och ännu mer oturligt ekade ut över hela världen som en stor lögn. Jag kände mig absolut intet skyldig gällande mitt gensvar till den unga tjej som visat mig sitt uppenbara intresse. 'tjejer är liksom inte intresserade av dig bara för att de ler mot dig!' gastade killen, det var som att höra satan själv vråla. Vad kunde jag genmäla på det? Även fast det till viss del var att gå i satans fälla svarade jag naivt: 'jag har säkert delat ut denna invitation med mitt nummer tusen gånger och aldrig tidigare fått nån dålig respons!' 'då har du inte särskilt hög hit-rate!' sa juden föraktfullt och kunde inte dölja en föraktfull fnysning i meningen medan den utlät sig. Men det här var ju inte alls ämnet för min information från början. Varenda meningen denna jude yttrade tycktes vara ett spjut riktat som en dolkstöt mot hjärtat mitt.

Så det var på detta sätt denne judiske förslagene, armbågade sig fram i 'karriärs stegen', genom att då någon byggnadsarbetare på World Trade Center fick lätt svindel på 300 meters höjd när man skulle ha i en jättetung järnbalk tillsammans göra sitt bästa att få personen till fritt fall och hånskratta kallt när blodfläcken där nere på gatan inte längre kan bevisa, vad som nu fick den att falla värre än det lutande tornet i PISA.

När jag skulle tillbaka till skit-huset, där dom sjuka myndigheterna satt

mig sedan flera år tillbaka, så log en till kvinna i slöja mot mig, precis som vid dagens början. Jag noterade faktumet litet extra, ty, den unga flickans leende mot mig i början av dagen var precis lika kärleksfullt.. På det fjärde ska det ske, på det sjätte smäller det!. Utan någon direkt intention att göra så sökte jag mig genom vagnen där valboskap satt, helt nigra i ansiktena och trodde att hela världen var deras vardagsrum.. Så pullade något plötsligt på min uppmärksamhet, och där satt hon!, den muslimska tjejen som gett ett sånt ljuvligt leende mot mig då hon gick förbi mig på stationen.

Hon fortsatte att titta upp och le, och jag tittade tillbaka. Jag satt mitt emot henne, och flyttade mig ett steg närmare. Då log hon så där ljuvligt kärleksfullt igen, vilket fick mig att bestämma mig; jag ödslade ingen tid, precis som på morgonen, på inledande kommentarer, utan gick rakt på sak:

Får jag anförtro mig åt er?, frågade jag. Först förstod hon inte frågan, kanske på grund av häpnad. När jag upprepat den sa hon genast: ja.

Jag tog alltså till orda: Jag ska berätta för er en uppseende väckande sak som hände i morse. Jag var på väg hem till min lägenhet i innerstan, då jag på tunnelbanan vid T Centralen stiger på, och där sitter en söt ung flicka, liknande dig, i slöja. Snart märker jag hennes blick på mig, och hon ler mot mig precis så kärleksfullt som du nu log, och jag känner en känsla ta tag i mig, mitt hjärta känns alldeles ljuvligt och mina tankar helt oklara. Jag bestämmer mig för, att liksom Zen Mästarna förordar, konkretisera litet mer än vanligt på min upplevelse, framförallt med tanke på att liknande situationer uppstår i min vardag i princip hela tiden.

Så jag sitter kvar och är uppfylld av själva känslan, liksom Haiku poeten har det:

With every gust of wind/The butterfly/Changes its place on the willow.

Vid Gullmarsplan, ja, så långt åker jag för hennes skull, så stiger gubben som sitter bredvid henne av. Jag väntar på hennes leende, vilket hon ger, så jag sätter mig bredvid henne, och pustar fram ett 'hej'.

Hon i sin tur pustar fram ett lika upphetsat 'hej' och tar av sig sin öronsnäcka.

'Jag skulle egentligen av för flera stationer sedan' säger jag, 'men, jag ville se dig, så jag har suttit kvar så här länge..'

'verkligen!,' säger hon i en röst som låter som att hon är på väg att svimma av upphetsning.

'Ja..' säger jag.. 'får jag kyssa er hand?'

Hon verkar först omtöcknad, och famlar efter ord, sedan säger hon ett matt 'nej..'

'Kan jag få ert nummer?' säger jag. Återigen famlar hon efter ord, hon är helt i en njutningsaffekt uppenbarligen, hennes ansikte svävar omkring i molnen verkar det som, och hon vill formulera ett 'ja' det ser jag på hennes läppar, men hon får inte fram det.. Hon känner för starkt. För att inte pressa henne, tittar jag ödmjukt ned i mitt eget knä och sedan upp igen..

Hon vill fortfarande säga 'ja' men det kommer inte. Då tittar jag igen ned i mitt knä, ödmjukt och lågande, när jag tittar upp igen har någon hård tanke slagit henne, kanske att jag skäms för något, och hon pustar fram ett nästan ohörbart: 'nej..'

Vi har nu anlänt till nästa station, och jag tar fram mitt invitations kort till giftermål som innehåller mitt nummer, och räcker fram det till henne i brösthöjd.

'Ifall du vill ringa så har du mitt nummer här..' säger jag och ler, fortfarande dock ljuvligt berörd av upphetsningen.

Jag vinkar till henne när jag går förbi vagnsfönstret och hon ser helt berörd ut..

'Ringde hon?', säger tjejen plötsligt.

Men istället för att berätta svaret på hennes fråga, berättade jag att jag tyckte det hemskaste var judens reaktion på min historia, vilket jag poängterade jag enbart hade utlagt för denne pga. yrkesstolthet, att min röst när vi spelade in inte var tip top och fit-for-fight ni vet..

Min söta samtalspartner gjorde stora ögon åt det, och man såg på henne hur hemskt hon tyckte reaktionen hos juden hade varit.

'det är för att hon var rädd!' ljög juden, utan att veta ett dyft om situationen. Jag hade bara påtalat den lilla detaljen, att så fort hon sa 'hej' så tog hon av sig öronsnäckorna. 'det är fräckt att bara tilltala en person så där! Tjejen VAR INTE intresserad bara för att hon log åt dig LIKSOM!'. Detta var den värsta typ av falsk anklagelse, den vanliga psykotiska harangen som juden förslaget alltid kommit med, inget nytt här inte. Han ville mig tydligen mycket ont, och projicerade sina egna paranoida vanföreställningar i ett ondskefullt önsketänkande av hur han ville det skulle bli! 'juden typisk idol som vanligt!' tänkte jag, 'wants to put the future as an already past'.

Juden var uppenbart "manipulative" 'a real asshole' 'keeps some pot around' 'for the fast Hollywood types' "I see you're one of our own kid" I said laying my hand on him, patting his dirty sleeve' 'the fruits face lit up in a pink smile like a pinball machine'.

'när jag kom in dit kände jag mig väldigt ensam' sa Christer Sjödin om frimurarna, 'det fick inte ställas några frågor' 'så länge jag höll mig till deras bok var det inget problem, och så hade jag med mig ett par frågor'.

Juden kunde precis som vanligt inte göra nåt gott, men kämpade ändå dag som natt på att skapa illusionen att så ändå var fallet. Han hade seglat upp, eller snarare trängt sig upp, likt nåt ovälkommet ur jorden, som kändes lika strävt obehagligt som ett ömsat ormskinn längs handen, något klubbigt du ville ta av hyn, som en 'officiell 'musikartist' i en offentlighet som var drillade att acceptera vilken skit som helst som 'en stjärna' bara det blev på modet genom judepressen. Men det var enbart små brottstycken som överhuvudtaget stod ut som nåt en person med ett modicum av smak skulle kunna kalla 'konstnärligt' överhuvudtaget. Och

dessa var just brotts-tycken, saker juden snott från andra för att 'segla upp' på dem som något.

'du är inget barn!' skrek juden alldeles utom sig av avund, 'dom blir rädda! Det är därför de ler!' . Jag kände igen dessa ord väl, hade faktiskt uttalat dem själva, men då gällande valboskapet av hycklare som kallar sig 'muslimer' som invaderat vårt land med 90 % unga män i vapenför ålder, som fränt hävdade att deras 'islam' tillbad dem att våldta svenska tjejer 'ty dem är Qufr..' muttrade dom buttert. Dessa sköt dagligen ihjäl andra och, förutom att våldta, så gjorde dom många andra hemskheter. Och de unga tjejerna log tvunget åt dessa, så som Allah pratade om dom i Quranen 'dom är likt boskap, eller ännu värre' ty tjejerna var rädda, och dessutom indoktrinerade att tro att 'utländska män alltid följer en hem utan att tvinga kuken i fittan' då faktumet i verkligheten var raka motsatsen! Tydligen hade juden uppsnappat denna kommentar och använde den plötsligt helt draget ur kontexten för att hävda att JAG JAG! , plötsligt var brottslingen trots att jag levde ett högst oklanderligt liv!, så hade juden alltså fräckheten, att slå ett så uppenbart smutsigt påstående och försökte trycka ned det i halsen på mig! Han måste ju veta att han medvetet ljög!, ja, manipulerade fakta sida upp och sida ned!, men var skamlös nog att försöka förvränga verkligheten till sina egna dystopiska framtids visioner. 'du ser bra och ung ut och så där men det betyder inte att kvinnor tycker om dig och därför ler, dom är rädda!, så enkelt är det!' den sofistiska dubbelbindningen kände jag mig tvungen att bemöta: 'det är inte det som är poängen' sa jag, 'du har helt missuppfattat..' och där släppte jag tråden i förhoppningen att juden skulle lägga ned tråden av spinnande försök att manipulera allmänheten. 'du får ha din åsikt' sa jag, när jag såg att hans patos började det blodsprängda i dom svarta ögonen igen, och kroppen var spänd som en skorpion redo till mothugg med giftgadden. Vad skulle det hela tjäna till? 'jag tycker dock inte som du, kan vi lämna det så?'

Jesus själv hade placerat ett tre årigt barn på altaret sägande: sannerligen säger jag eder! Om ni inte blir så som barn kommer ni på intet vis få ändra himmelrikets kungadöme.

'när jag med en älskares väna stämma sade mitt "hej" tog hon av sig hörlurarna' 'alltså! Ifall nån har hörlurar på ska du inte tilltala den!!' 'det var airpods..' 'airpods ÄR hörlurar liksom!! Ifall nån har airpods betyder det att den INTE VILL bli tilltalad!' 'men hon satte in dem under färdan!' 'där ser du att hon inte ville prata MED DIG!!' jag hade nu glömt hur vi kom in på alla dessa absurda detaljer med juden, det var verkligen psykotiskt och ur sammanhanget hur denne som en blixtn från klar himmel börjat psykiskt misshandla mig enbart för mitt dumdristiga beslut att vilja förklara varför min tal-röst varit litet osäker under inspelandet.

Att han gick till sånt frontalangrepp från 0-100 för att jag försvarade min yrkesheder visade på att han var ytterst osäker, men, framförallt rasande avundsjuk. "vintern rasat ut bland våra fjällar, drivans blommor smälta ned

och dö, vinden ler i vårens ljusa kvällar, solen kysser liv i skog och sjö! Snart är sommarn här i purpur vågor, guld belagda azur skiftande!' vågade jag mig på en liten truddilutt för att han må släppa sitt angrepp och le litet. Han gjorde inget av det utan satte sig surmulet och stirrade på skärmen. Jag tog på mig skorna: inga hårda känslor, du har din åsikt och jag min, det får va så.. Till min lättnad sa han: 'ja, vi hörs imorgon och jobbar vidare!'. Med detta försonande avslut lämnade jag honom i hans källare och steg upp i sorlet av tusentals röster. Jag visste de snackade om mig. Jag visste att jag var fokus punkten för i princip varenda tjej. Han var sur för att internet hade marginaliserat honom och visat honom hans relativa plats i världshistorien, mest som ett bihang till mig. Jag mindes hur han beklagat sig tidigare under dagen att skvallertidningen börjat referera till kändisar i sociala media sfären. 'en tidning har i alla fall en viss pressetik' nåväl sour grapes. Jag hade svarat, mest för att säga nåt, att 'det är bara en fasad'. 'människor kan idag välja vilka de vill följa på ett helt annat sätt' fortsatte jag, 'det är definitivt mer demokratiskt'. Han såg chockad ut, tänkte nog till viss del över att han sålt sin själ till DEN ÄLDSTE FÖRLÄGGAREN av Dan Andersson och att trots det han lyckats svinga sig upp i lianer som den epigon han var, så hade det i slutändan inte fått önskat resultat: att han trumfat mot alla oss andra och blivit kvitt det inbitna hat som kom med avundsjukan.

'det är ungefär som det här valboskapet ni tar in här i Sverige: dom är border line. Allah säger i Sura 22 vers 11:

And amongst people there is also one who worships Allah on the border-line. So if some benefit reaches him, he feels contented with this, and if some trial befalls him, he turns about on his face away. He met a loss in this world in the Hereafter. It is this that is conspicuously a heavy loss.

Alltså lättmanipulerade: ifall judarna med sina pengahögar mutar dom att tro sig utvalda, så tror dom på det bara för att 'världens goda' så som dom uppfattar det kommer dem till del men, dom märker inte att dom blivit boskap under judarnas plutokrati och de facto dyrkar judarna och icke alls Allah överhuvudtaget. Dom bara utövar Islam eftersom det ger dom politiska fördelar som dom tycker. 'har ni lust att engagera er?', den muslimska tjejen på pendeln hem log så där kärleksfullt igen. Jag var dock ej snar att rätta mig, utan tittade i en skön tystnad ned i mitt knä. Så sa jag, litet fortare än jag ville ty stationen hon skulle av på kom precis i sikte började svischa förbi vårt fönster. Hon måste ha tänkt på engelskans 'engage' vilket ju betyder 'förlova';

'jag menar juridiskt' sa jag.

Hennes leende tycktes då hon hastigt tittade upp svälja besvikelse. Men hon sa precis som morgonens tjej ett andlöst 'ja'.

Jag skrev ned mitt nummer på ett kort och räckte henne det. Hon försäkrade att hon skulle kontakta mig från advokatkontoret, men jag gissade att så icke skulle bli fallet, inte för att hon på något sätt

egentligen var ointresserad, eller misstyckte, eller inte var engagerad; nej, tvärtom, utan därför att hon som alla dessa andra i boskapshjorden judarna ägde med sina pengahögar och ledde sina subjekt långsamt nästan omärkligt mot helvetet, levde på THE BORDER LINE, och sålunda passade termen så väl in på massorna av nyttiga idioter som glömde världens felaktigheter så snabbt, för att kunna ignorera insikten om vilket helvete vi levde i.